

# „Nebude co žrát, to hrozí. Role Babiše. Ukrajinci a covid. Kdy to bouchne.“ Dusný zbytek roku

- CZ24 News | 5. července 2022

**ČESKO: „Režie konce sociálního smíru směřuje do září, kdy by měly nastoupit děti do škol,“ uvedl pro ParlamentníListy.cz analytik Štěpán Kotrba. „K statisícům Ukrajinců, které tady někdo musí zaměstnat a ubytovat, jejich děti vzdělávat a léčit zdarma, přijde další vlna zdravotních omezení a nutnosti očkování, daná rozmachem další vlny epidemie covidu. Bude provázena extrémním odporem k omezení kohokoliv a čehokoliv. A tudíž bude explozivní. Do toho přijde vyprázdňená kapsa po dovolené a stoupající inflace,“ dodal. Vyzvedl důvody, proč vláda nemůže nařídít ČEZu nižší ceny. Poznamenal, že pokud bude válka, bude až polovina Česka závislá na produktech Agrofertu, protože jediný Babiš se dle něj stará o potravinovou soběstačnost.**

**Točíme se v kruhu vysokých cen energií, zejména elektřiny. Padají různé příčiny: Putinova agrese, přeprodávání české elektřiny přes lipskou burzu, neschopnost vlády došlápnout si na ČEZ sektorovou daní, Green Deal... A co Fialův argument, že je nutné brát ohled na 30% menšinové akcionáře ČEZu? Jak to občanovi srozumitelně poskládat?**

Nutno před závorku vytknout, že válka na Ukrajině rozpoutala šest vln embarg Západu (EU a USA) a ekonomických zlomyslností, majících znepříjemnit Rusku financování státu a tím i armády. Majících za cíl poštvat prosté Rusy proti Putinovi, když se to nepovedlo s oligarchy.

Prozatím to ale vypadá, že Rusko na všech ekonomických útocích Západu vydělalo. Včetně Putinovy popularity. Rosněř i Gazprom hlásí enormní zisky. Národní plán konverze dovozu dělá opět z té na dovozu závislé země zemi soběstačnou. Bude to nutnost. I za cenu enormních a jinak neopodstatněných investic a podpory takto pracujících podniků.

Bude to trvat nějaký čas, ale je to směr, o jehož oprávněnosti nikdo nepochybuje. Už se nesmí stát, že by letadla, turbíny či jiná zařízení byla závislá na ložiscích či jiných součástkách ze Západu nebo na softwaru, který může někdo na dálku upgradovat za zavirovanou verzi nebo vypnout jako elektromobil Tesla.

Znamená to zásadně přehodnotit dosavadní podobu kapitalismu a v podstatných věcech mít uzavřený trh s podporou vlastních výrobců. Čili naprostá nekompatibilita s idejemi WTO.

Nicméně nyní se globální trh bez přívlastku státního dirigismu, nesený institucemi WTO a OECD, chová, na rozdíl od evropských a amerických politiků, tržně logicky a neúprosně, bez ideologické omáčky a keců o morálce. Na blokaci dodávek jednoho z hlavních producentů, kterého nezradil kartel OPEC+, reaguje vzestupem ceny. Analytici JP Morgan Chase předpovídají, že ceny ropy by mohly dosáhnout 380 dolarů za barel, pokud Rusko výrazně omezí produkci ropy v reakci na západní sankce. Snížení denních dodávek ruské ropy o 3 miliony barelů denně podle expertů povede ke zvýšení cen pohonných hmot na londýnské burze na 190 dolarů za barel. Nejhorším scénářem je snížení dodávek ruské ropy o 5 milionů barelů denně.

Všichni producenti vydělají víc za méně práce. Všichni spotřebitelé budou plakat. Otázka je jen, za jaké komodity směnít tolik potřebné suroviny, jestliže dolary v západních bankách už nejsou tvrdou

měnou, ale „zatčenou“ měnou, v rublech platit neumíme, protože to předpokládá vzájemný obchod, a zlato jsme si zakázali... „Dík“ euroamerické hlouposti se zhroutil systém ekonomické globalizace, na kterém stála výroba nejen celé Evropy a USA, ale i rozvojového světa. Nyní se opět, už podruhé, svět „dělí na zájmové sféry, a kdo nechce být přivtělen, musí vlastnit kvéry“, jak zpíval Kryl.

Ropa a plyn jsou samozřejmě hlavní příjmy Ruska. Příjmy z ropy a zemního plynu do federálního rozpočtu Ruska tvořily v roce 2021 45 % ruského federálního rozpočtu. Rusko těží skoro stejné množství ropy, jako Saudská Arábie... V roce 2021 dosáhla ruská těžba ropy a kondenzátu 10,5 milionu barelů denně, což představuje 14 % z celkových světových dodávek. Čína je největším dovozcem ruské ropy (1,6 mil. bpd), ale Rusko vyváží značný objem kupujícím v Evropě (2,4 mil. bpd).

Rusko je po Spojených státech také druhým největším producentem zemního plynu na světě a má největší světové zásoby plynu. Rusko je největším světovým vývozcem plynu. V roce 2021 země vyprodukovala 762 miliard m<sup>3</sup> zemního plynu a přibližně 210 miliard m<sup>3</sup> vyvezla potrubím. Ruský zemní plyn představoval 45 % dovozu a téměř 40 % poptávky po plynu Evropské unie v roce 2021. Největšími dovozci ruského zemního plynu jsou Německo, Turecko a Itálie. V roce 2021 vyvezl Gazprom přes plynovod Power of Siberia přes 10 miliard m<sup>3</sup> zemního plynu, přičemž export má v následujících letech postupně narůst až na 38 miliard m<sup>3</sup>.

Rusko usiluje o rozvoj plynovodu Power of Siberia-2 s kapacitou 50 bcm/rok, který by zásoboval Čínu ze západosibiřských plynových polí. Tím pádem bude moci odstavit Evropu úplně a orientovat se na stabilní mezistátní dohody s Čínou a po uklidnění situace v Afghánistánu i s Indií. Kromě toho Rusko rozšiřuje svou kapacitu zkapalněného zemního plynu (LNG), aby mohlo konkurovat rostoucímu vývozu LNG ze Spojených států, Austrálie a Kataru.

Souboj se povede o asijský trh.

Rusko je i významným producentem uhlí a uranu. Čili na globálním trhu s elektrickou energií ho ignorovat nebo obejít nelze. Ke cti je mu nutno přiznat, že se chová velmi inkluzivně a ekonomicko-finanční válku neeskaluje. Jen recipročně reaguje.

Česko je energeticky silným státem, ve své podstatě soběstačným se schopností exportu, ale... Palivo pro uhelné elektrárny jsme si odstavili ve jménu zelené budoucnosti. Palivo pro plynové elektrárny, počítají s plynem z Ruska. Palivo pro jaderné elektrárny, počítají s palivovými tyčemi ruského TVEL, neboť tyče od Westinghouse se kroutily a hrozila jaderná havárie. Vody dost nebude a kravského hnoje také nebude přebytek, i když krav je mnoho.

Česko bohužel nemůže určovat „sociální“ cenu energií, neboť ho zavazují tři související pravidla Evropské unie, které je členem. Všechny souvisí s pojmem „nediskriminovat“.

První pravidlo je **nezvýhodňovat domácí průmysl a nediskriminovat cenovými manipulacemi výrobce z jiné země na unijním trhu**. Energie tvoří zásadní položku ceny produktů veškerého průmyslu. Bez ropy nejsou chemické polotovary, bez plynu není cement, bez elektrické energie není ocel, sklo. Nemalé náklady tvoří doprava – a lokomotivy jsou elektrické, kamiony jezdí na naftu, městské autobusy na plyn, osobní auta až na výjimky na benzín.

Druhé pravidlo je **nediskriminovat menšinové akcionáře**. Stát nesen pravicovými idejemi před vstupem do EU povinně (byla to podmínka vstupu) prodal menšinový podíl ve státní elektrárenské společnosti ČEZ. Ten menšinový podíl je právě tak velký, aby zájem menšinových akcionářů na maximalizaci zisku byl neopominutelný. Maximálního zisku lze dosáhnout pouze na mezinárodním trhu – na burze. Akcionáře nezajímá sociální situace, ale zisk. Levicová ekonomie tomu posměšně

říká externalizace zisků, internalizace nákladů... A tak český spotřebitel mající český plat nakupuje energii za ceny evropské, kde je mzda třikrát vyšší. Stát platí silnice a po silnici jezdí dopravci. Silniční daň ale ani zdaleka nehradí náklady na pořízení a údržbu silniční infrastruktury. Stát tedy doplácí z jiných příjmů na tvorbu zisku soukromých firem.

Třetím pravidlem EU, vcelku logickým a s oněmi předchozími souvisejícím, je **rovnost účastníků na trhu**. ČEZ je celoevropským hráčem na energetickém trhu. Jeho akcionáři by se asi bránili povinnému sociálně motivovanému zlevnění produktu nebo „sektorové“ dani platící pouze v Česku, a znevýhodňující ČEZ na evropském trhu. Takže levicové sny o zdanění bank, ropných šejků a elektráren stranou, dokud jsme v neoliberálně progresivistické EU, vytvořené nadnárodními korporacemi se vcelku pramalým citem pro sociální spravedlnost. Na tomto případě lze ukázat, v jak nesmyslné pozici se ocitli političtí eurosocialisté, zkorumpovaní v minulých desetiletích nadnárodními strukturami do podob až směšných.

Jsou v zásadě dva přístupy. Jeden obsahuje jako cíl minimalizaci a privatizaci státu, druhý obsahuje opak – převažující zespolečenštění výrobních prostředků. Třetí cesta neexistuje. Blairovi navzdory.

Česká vláda je ve schizofrenní pozici. Je vedena pravicovou stranou a je nesena pravicovou, donedávna neoliberální ideologií. Lidé od ní ale očekávají levicovou politiku, která jim, a ne kapitalistům, slouží...

I když už fialová ODS není Klausova ODS, stále je to ODS. Nechce učinit levicový krok a za úplatu vyvlastnit ČEZ, aby mu mohla z pozice majitele snížit ceny energie a uzavřít český trh prodeji ze zahraničí. Cena za ČEZ je navíc značná. Za 30% podíl se uvažuje o 200 miliardách korun. To by byl obrovský zásek do státního rozpočtu. Vláda zároveň nemůže lidem říct, že je proti trhu bezmocná. A tak mlží a lže. **Pravda je jednoduchá a krutá: embarga, která měla potrestat Putina za válku na Ukrajině a místo toho zvedla ceny energií do hvězdných výšin, zaplatíme nakonec my.** Ne akcionáři ČEZu.

**Pokud jde o sektorovou daň, jejíž hrozbou přinutila např. slovenská vláda „své“ energetické společnosti razantně zastropovat ceny, tak tuto daň navrhuje dokonce už i Miroslav Kalousek. Bojí se něčeho Fialova vláda?**

Kalousek nyní populisticky navrhuje sektorovou daň jen proto, že za ni není zodpovědný. My už nejsme samostatní. My už jsme v Evropské unii. Nebo ještě lépe: **my jsme Evropská unie**. Musíme jednat a vyjednávat, ne vykřikovat populistická hesla. Ještě jsme se to nenaučili... Shodne se na sektorové dani pro energetiku celá EU? Shodne se na ní celý svět? Pokud ano, bude. Stejně jako je sektorová daň pro americké softwarové giganty. Digitální daň představuje nový typ selektivní obrátové daně zaměřené na velké mezinárodní technologické společnosti. Musela být ale schválena jako globální dohoda OECD o zdanění nadnárodních společností... Dokonce i EU na ni byla krátká.

„Je třeba velká opatrnost. Tento druh daní je často snadné obcházet, vede ke dvojímu zdanění a k pokřivení ekonomických pobídek,“ tvrdil Alasdair Scotta, vedoucí mise MMF vládě ČSSD, když chtěla „sektorově“ zdanit banky. Banky tehdy měly z aktiv do 50 miliard korun platit navíc daň 0,05 %. Aktiv od 50 do 100 miliard by se týkala sazba 0,1 %, v případě 100 až 300 miliard by to bylo 0,2 %. V případě aktiv přes 300 miliard by platila nejvyšší sazba 0,3 %.

**Zatím se nezdá, že by Green Deal měl být mrtvý, západ EU na něm bazíruje. Můžeme alespoň některé jeho části zablokovat a je to vůbec žádoucí?**

Green Deal, na kterém bazírují spojení progresivističtí levičáci všech zemí, zablokuje nakonec realita implementujících ekonomik. Kdo nemá představivost a projektové myšlení, musí nejdříve zažít své

nápady v praxi, aby pochopil, jak moc jsou blbé.

Minulé dvě dekády se nesly ve jménu blábolů o větrné a solární energetice. Byly to žvásty. Dnes už to víme. Elektromobilita, zelený hit dneška, je stejný žvást. Závislost na počasí, závislost na masivně posílené energetické rozvodné síti a tím pádem na masivní těžbě mědi, závislost na naprosto neekologických laminátových vrtulích, závislost na vysoce hořlavých a tudíž nebezpečných lithiových bateriích... To vše jsou prozatím nepřekonatelné překážky na cestě k lepším zítřkům. Stejně tak vodíková auta, plodící namísto CO<sub>2</sub> vodní páru, povedou akorát k vyšší spotřebě jiných energií, nutných pro výrobu a kondenzaci vodíku, k plesnivění staré zástavby měst a k explozím vodíkových nádrží při haváriích. Zkáza vzducholodi Hindenburg ukázala teatrálně hloupost využívání vodíku.

Jiné by to bylo, kdybychom vynalezli fyzikálně chemický katalyzátor, měnící vodu ve „zplynovači“ palivové nádrže vozidla na vodík a kyslík, které budou následně ihned spalovány motorem. Ale zde jsme neudělali ani první krok, i když armáda tento vývoj tiše financuje už nejméně dvacet let.

Náklady a „uhlíkovou stopu“ je třeba počítat od ložiska suroviny, přes těžbu, zpracování až po účinnost při převodu energie na točivý moment. Může se zdát, že elektromobily jsou čistým zdrojem. Jen do chvíle, než přijedete z práce domů a strčíte auto do zásuvky. Protože to udělá půl milionu domácností během jedné hodiny, spustí se blackout a kdesi shoří kabely nebo i trafa. No není to nabíjení mobilu, žeee...

Na nástup Šesté Kondratěvovy dlouhé vlny se čeká už dvacet let, a prozatím furt nic. Spouštěčem musí být silná inovace. Ne, nebyl to biotechnologický výzkum ani genetické manipulace. Stále jsme nerozluštili jazyk, který programuje naši DNA. Ano, nejspíš bude tato vlna spuštěna převratným řešením v oblasti výroby či skladování energie. Levnou fůzí... Protože na levnou energii čekají nejen spotřebitelé, ale i robotizovaný průmysl i průzkum kosmu. Základnu na Měsíci nepostavíte, nemáte-li zdroj levné energie na těžbu hornin a na jejich zpracování. V průmyslovém měřítku za ekonomicky snesitelných podmínek. Plutoniová baterie či kapesní reaktor to nebude. Rakety na Měsíc či Mars s posádkou a s nákladem nevyšlete, nepřekonáte-li čínský princip rakety z doby dynastie Ming a zastaralou Ciolkovského rovnici opuštění gravitačního pole Země zásadně jinou účinností pohonu. A zrovna tak se nehnete z místa, nedospějete-li k zásadně vyšší účinnosti spalovacího či jiného motoru, který vymysleli naši předkové před nějakými 150 lety pro kočár bez koní a který se od dob Henryho Forda změnil jen málo.

Nejnižší účinnost má parní stroj (do 12 %), benzínové a dieselové motory dosahují účinnosti kolem 25 %, přeplňované motory s turbokompresorem poháněným výfukovými plyny (turbo) mají účinnost kolem 35 %, letadlový turbínový motor vykazuje účinnost 20–25 %, stacionární spalovací turbína s tepelnými výměníky může dosahovat účinnosti i přes 50 %.

Třetí vlnu spustila výroba oceli v takzvaném Bessemerově konvertoru, která znamenala revoluci průmyslu i stavebnictví, Issac de Rival, Filip Lebon, Étienne Lenor, Nikolaus August Otto a Karl Benz, kteří vynalezli spalovací motory a automobil. Za začátkem čtvrté vlny šáli pánové Alessandro Volta, André-Marie Ampère, Georg Simon Ohm, Hans Christian Oersted, Michael Faraday, Thomas Alva Edison, Werner von Siemens, Nikola Tesla, Alexander Graham Bell a sériovost výroby zajistil Henry Ford. Pátou Kondratěvovu vlnu spustila multiplikační lavina prací Ady Lovelace, Alana Turinga, Tima Berners-Lee, Steve Wozniaka a pánů ze Stanfordského výzkumného institutu v Menlo Parku. Turingovým univerzálním strojům dnes říkáme computery.

**Je naděje, že - slovy jeho obhájců - Green Deal odstartuje technologickou revoluci s Evropou na čele? Nebo jde v zásadě jen o skryté zdanění, které má záměrně nutit Evropany ke snížení spotřeby? Či jde o byznysové zájmy?**

Byznysové zájmy nejsou příčina, ale důsledek. Dle mého názoru je to skrytá snaha Zelených a klimaalarmistů o omezení individuální dopravy, občanské mobility jako takové. Mimochodem... nevidím jediný důvod, proč by měl dělník nebo úředník trávit dovolenou v zahraničí u moře, a ne u Máchova jezera nebo na břehu Vltavy. Proč by se měl létat opalovat na Hurgádu či na Maledivy. Stejně tak nevidím jediný důvod, proč by měl dělník z maloměsta či rolník z vesnice vlastnit osobní vůz. Nebo bydlet ve vlastním. Bude chtít příští generace vlastnit rakety a létat na Měsíc?

**Jak vnímat zápal nejmladší generace pro Green Deal o otázku klimatu jako takovou? Dokonce pocítují „klimatickou tíseň“. Jde o pocit že materiálně jsme zajištěni, a teď je třeba starat se o „nemateriální hodnoty“? Jde o dočasnou módu, nebo trvalý jev?**

To je produkt spotřebitelské kultury bezstarostnosti a bohatosti stávající střední třídy. Babička uprostřed nacistické okupace za 2. světové války sháněla maso a chleba, matka za Husákovy socialismu sháněla bony, dcera budovala v potu tváře devadesátek rozvinutý kapitalismus a snila o zahálčivém životě a kontu milionářky u laciných románů.

Vnučka, když vidí uštvanou a nešťastnou rodinu v typizovaném bytě na typizovaném panelovém sídlišti, chce žít čestněji, aby její život měl smysl, naplnění. A vzhledem k feministickému a environmentálnímu romantismu, vyučovanému už i na školách, kvůli kterým pocítuje „klimatickou tíseň“, nevidí svou společenskou roli v pouhém plození dětí a péči o domácnost svého pouze příležitostně zaměstnaného manžela.

Přechod od sexuální i ekonomicky dominantního patriarchátu k polyamorní genderové rovnoprávnosti a feministické soběstačnosti je bolestný a bez psychiatra k nepřežití. Rada na zvládnutí klimatické tísně: nemít žádnou práci, „sponzora“ ani živitele, mít zase jako za 2. světové války hlad a trpět zimou kdesi v podkrovním podnájmu. Vono vás to pak přejde.

**Běžného občana spíše, kromě energetiky, zajímají rostoucí ceny potravin. Zde existuje konflikt mezi českými potravináři typu Zdeňka Jandějska a Milana Teplého na jedné straně - a malými zemědělci či Tomášem Prouzou na straně druhé. První volají po potravinové soběstačnosti s tím, že za pár let tu „nebudeme mít co žrát“ - druhí věří společnému evropskému trhu a označují prvně jmenované za „agrobarony“. Na cí straně stojíte? Co dělat s cenami potravin?**

Tvrdím též, že za pár let tu „nemusíme mít co žrát“, pokud se budeme spoléhat pouze na vykořisťování těch chudších v chudých zemích, které plundrujeme. Nebude to dlouho trvat, a ti chudší, kteří nám prodávají lacino pšenici a jsou ještě rádi, ji nebudou mít anebo nám ji už neprodají.

A pak bude zbývat buď dobytka válka a kolonizace, nebo pouze česká půda a to, co vyprodukuje. Co se na ní urodí, co se sklídí a co se zasadí na jaře. Zničíme-li si nyní pole, vybijeme-li si stáda dobytka a spolehneme-li se na dovoz z chudého Španělska či Portugalska, můžeme se v nedaleké budoucnosti dožít hladu.

V tom kontextu oceňuji Andreje Babiše: zachoval v českých rukou a pod českou daňovou správou konkurenceschopný vertikální monopol zemědělského agrokompexu od půdy, přes hnojiva, opravny zemědělské techniky, přes sklizeň a zpracování do finálních produktů. Byla-li by válka, bude na produkci Agrofertu závislá polovina republiky. To, že Babiš ovládá vyrobit nejen hnojiva, ale i ostatní dusíkatou chemii, znamená, že máme základ i pro obranu země - střelný prach i další výbušniny zůstaly v českých rukou. Což se o ocelárnách říci nedá...

Prouza je eurobruselský žvanil, příživník na plytkých globalistických idejích, který není schopen zrýt ani zahrádku na pěstování mrkve pro tři králíky.

## **Dorazila do české politiky s Fialovou vládou změna, která byla slibována? Mohla se vláda navzdory extrémně obtížné situaci projevit lépe?**

Mohla. Ale to by nebyla tato vláda. ODS se nemůže chovat jinak, to by nebyla ODS. A Starostové? Komunální sebranka. Slibovaná „Antibabiš“ změna, ve které by nefigurovaly sporné dotace, není možná. Je to zmatená iluze. Nikdo dnes nejde do politiky pro ideály, nikdo do politiky nejde proto, aby na ní on sám prodělal. Vydělat legálně nejde. Náklady byly a jsou vždy vyšší než oficiální příjmy.

A to říkám jako člověk, který se od roku 1996 toulá v zákulisí politiky. Potkal jsem stovky politiků a skoro každý, kdo ve Sněmovně vydržel déle než jedno volební období, byl vyslanec nějaké ekonomicky zainteresované skupiny. Bylo v podstatě jedno, jestli byl v levicové nebo v pravicové straně. Někteří zvládli obojí. Komunální koalice byla levicová a parlamentní klub pravicový. Záruka mírného pokroku v mezích přijatelnosti.

## **Se začátkem války a s příchodem ukrajinských uprchlíků utkvělo na Fialově vládě podezření, že preferuje „havlovské ideje“ mezinárodní politiky a zájmy zahraničních partnerů před pragmatickými zájmy. Odpůrci vlády předhazují Fialovi například Viktora Orbána coby vzor. Kde je pravda?**

Pravda umřela na počátku války. Mezi naším pragmatismem, preferujícím směr, odkud teče levná ropa a plyn a kde může být prakticky nekonečný odbyt pro naše výrobky, leží zbídačelá planina nikoho, nazývajících se Ukrajina. V případě, že neuvažujete v horizontu delším, ale pouze čtyřletém, preferujete „havlovské ideje“ mezinárodní politiky a zájmy zahraničních partnerů, kteří vám de facto vládou. Vzbouřit se ve jménu pragmatismu znamená rozkol a nepřátelství se sousedními státy Evropy, za které vám nikdo nepoděkuje.

Orbán se přátelí s Ruskem. Profituje na Rusku. Jeho politická pozice je vybudovaná na nikoliv evropském, ale národním principu a historii Velkých Uher. Stejně jako Turecko a Erdogan, který balancuje mezi Evropou a islámem, mezi Amerikou a Ruskem a může si dovolit pohrdlivý tón ke zbídačenému Řecku, sní o Osmanské říši.

O čem bychom snili my? O Rakousko-Uhersku? O společném státě Čechů, Slezanů a Slováků, vytvořeném uměle pro Masaryka americkými a britskými zednáři? Havlova nepolitická politika je transformací idejí člena Mont Pelerin Society Karla Poppera – kritického, otevřeného myšlení a slabé, ale pluralitní a otevřené společnosti. Ve které lze kdykoliv kohokoliv ve volbách odvolat, která nemá žádnou mocenskou stabilitu. Společnosti, ve které jednotlivci mohou svobodně a beztretně kritizovat činy vlády. V takové společnosti se ovšem jedinci rozhodují na základě konsensu dosaženého na základě dohody. Kritéria dohody nejsou mocenská, ale určuje je psychologie davu. Samozřejmě, že v takovéto společnosti projde zvýšení daní jen málokdy...

Slyšíte? Dohody. Ale parlamentarismus 51 % jednou za čtyři roky do této dohody vsunul matematiku koalic mnohdy protikladných idejí. A prospěchářství, privátní zájmy. Permanentní nejistotu, nemožnost plánovat rozsáhlejší investiční akce. Korupci, aby se to povedlo. Politické strany v takové otevřené společnosti nehledají nejstabilnější dohodu na co nejdelší čas s co největší mocenskou většinou, ale těsně 51% dohodu na nejbližší čtyři roky.

Komunisté tváří v tvář hrozbám, naznačených 2. světovou válkou, vytvořili po válce strategickou Národní frontu a tím umrtvili opoziční chování těch politických formací, které se na jejich vládě přímo nepodílely. Zajistili ovšem 40 let kontinuálního rozvoje jimi vytčeným směrem. Pro tento příklad nehodnotím, zda směr či použité mocenské metody byl správný, ale byl to program, který se vyčerpal po čtyřiceti letech. Ne po čtyřech. Havlovy ideje se vyčerpaly ihned poté, co přišel Václav Klaus a jeho vize neznalosti špinavých peněz. Navazovat dnes na Havla znamená zbavit se veškeré

zbrojní výroby, zbourat všechny ty ošklivé králikárny sídlišť. Vnímáte tu absurdnost a nesmyslnost?

**Dle informovaných zdrojů vláda očekává, že její čísla podpory budou už na podzim extrémně nízká. Odvážnější zdroje tvrdí, že někteří ministři sami čekají její konec příští rok. A ti nejodvážnější „insideři“ tvrdí, že Babiš se už připravuje nikoliv na prezidentské, ale na parlamentní volby. Jak to vnímáte?**

Ke statisícům Ukrajinců, které tady někdo musí zaměstnat a ubytovat, jejich děti vzdělávat a léčit zdarma, přijde další vlna zdravotních omezení a nutnosti očkování, daná rozmachem další vlny epidemie covidu. Bude provázena extrémním odporem k omezení kohokoliv a čehokoliv. A tudíž bude explozivní. Do toho přijde vyprázdněná kapsa po dovolené a stoupající inflace, daná součtem a multiplikací zdražení energií a nedostatkem surovin, nenalezení trhů pro odbyt náhradou za zničený ruský trh, embargo a nevalorizace mezd.

**Josef Středula zatím brzdí volání po masových protestech, nicméně varuje před ohrožením sociálního smíru. Jde o „odborářské kecý“, nebo v důsledku kombinace cen energií, potravin či bydlení může dojít na podzim k něčemu, co vyústí v násilí? Jaké jsou faktory pro a proti?**

Režie konce sociálního smíru směřuje do září, kdy by měly nastoupit děti do škol. Budou mít v té době učitele? A bude dost míst ve školách včetně dětí ukrajinských migrantů, které jsme přijali tak štědře, že se jim odsud nechce? Kdo bude děti hlídat, jestliže nebude dost míst a učitelé budou stávkovat? Pokud se Středulovi nepovede v září nahnat nespokojené do ulic, nestane se v lednu prezidentem.

Kde je zájem a zejména politický cíl, způsoby se najdou.

**Co udělat pro to, aby se materiální úroveň českých občanů vrátila co nejrychleji na úroveň roku 2019 a aby se nám žilo stejně dobře jako tenkrát?**

Zlatej Babiš, že jo? Von zlatej byl i Husák, když se to tak vezme...

Čekám na vytváření předvolebních bloků eliminujících povolební slepence. To ale chce lídry, kteří se nebudou bát sednout k politickému stolu a jednat.

Je třeba z mnoha Babišových poslanců vyškolit profesionály v oboru management státních agend. Ze žvanilů a amatérských nadšenců předělat na zodpovědné ředitele a vizionáře, idea makery. Najít a stmelit Babišovy možné budoucí politické partnery tak, aby teoretická většina **„ANO pro sociálně udržitelnou pragmatickou politiku pro lidi“** vydržela minimálně dvě volební období. Toto úsilí ale prozatím ve jménu rvačky o komunální volby rozesílají zelení a levicoví progresivisté nalevo, Okamurovi národní populisté uprostřed a libertinisté, libertariánci a tržní fundamentalisté napravo. Tak nevím... Zdá se, že rozumní lidi došli.

Pragmatismus ve jménu sebezáchovy vlastního podnikání a vlastního zisku bych čekal u těch členů ODS, kteří „mají komín“. Továrnu. Vlastní. Ti mají co ztratit.

Většina ANO a podnikatelské části ODS by mohla vydržet, pokud budou všichni doopravdy pragmatictí a pokud zapomenou na to, co se naučili na VŠE za bláboly o trhu bez přívlastků.

ZDROJ: Parlamentní Listy